

Suzy heeft dorst...

In diverse laboratoria in Nederland verblijven apen die jarenlang tegen hun wil in worden onderworpen aan testen in naam van de wetenschap. Het leven van deze apen is vaak van begin tot einde een hel.

Voor Suzy begon het leven in een enorme proefdierfokkerij in China. Haar moeder heeft ze amper gekend. Weggerukt van de plek waar ze zich veilig voelde, werd ze bij leeftijdgenoten in een kooi geplaatst. Er was weinig te doen voor Suzy, het lange wachten was begonnen. *Eng vond ze de man die bloed van haar afnam. Hij was ruw en hardhandig.* Regelmatig verdwenen er leeftijdsgenootjes. Die kregen een spuitje en bewogen niet meer. Met Suzy's bloed was niets mis. Zij mocht blijven.

Na een aantal maanden werd Suzy vastgepakt door mannen met grote handschoenen en in een box gestopt. *Ze zag dat er nog veel meer boxen klaarstonden met daarin bange en gillende soortgenoten.* Ze werd vervoerd naar een luchthaven en in een vliegtuig geladen. In het vliegtuig was het erg warm, ze kon maar niet wennen aan de geluiden. Zo werden Suzy en haar soortgenoten vervoerd naar een luchthaven in Europa.

Op de luchthaven stond handelaar **Hartelust** klaar. Hij pakte de box met Suzy op, plaatste deze in de transportwagen en ging op weg naar zijn loods in Tilburg. Suzy was doodop. *Angst hield haar wakker. Wat zou er gebeuren?* Suzy verbleef drie lange maanden in de loods. Bang voor de mensen en de handschoenen die haar vastpakten.

Na drie maanden werd Suzy samen met 15 andere apen verkocht aan de **Radboud Universiteit** in Nijmegen. Het onderzoeksteam van prof. van Opstal had de dieren besteld.

Onderzoekers bonden Suzy vast aan een stoel. Ze kon zich amper bewegen en had ook een enorme dorst. Ze had al urenlang geen water meer gekregen. Iedere keer dat ze reageerde op geluid in de donkere kamer kreeg ze een druppel water als 'beloning'. Maandenlang waren de onderzoekers op die manier bezig met Suzy, totdat Suzy precies wist wat er van haar verwacht werd. *Dorstig als ze was, deed ze alles om maar een druppel water te krijgen..*

ADC (Anti Dierproeven Coalitie) is de enige organisatie die opkomt voor Suzy en haar 15 lotgenoten. We voeren gericht campagne voor de vrijheid van deze aapjes.

Onze campagne heeft dan ook al veel media-aandacht gekregen: van het televisieprogramma *Altijd Wat* tot de *Volkskrant*. Het lot van de apen is eindelijk onderwerp van gesprek!

ADC voerde met succes campagne voor de vrijlating van 5 proefapen die verbleven in het proefdierlaboratorium van de Universiteit Utrecht. De aapjes zitten nu in een gespecialiseerd opvangcentrum.

Nu Suzy getraind was, werd ze onder narcose gebracht en op een operatietafel gelegd. Haar schedel werd geopend en elektroden werden in haar hersenen gemonteerd. Toen Suzy wakker werd was ze nog een beetje duizelig. *Ze voelde aan haar hoofd. Daar zat een raar ding.* Ze kon er moeilijk van afblijven. De mensen werden kwaad wanneer ze eraan zat. Dat mocht niet.

Een paar weken na de operatie werd Suzy weer vastgebonden in de stoel. Opnieuw kreeg ze lange tijd geen water en werd ze beloofd met enkele druppels als ze reageerde op de geluiden. Het onderzoeksteam registreerde de reacties van haar hersenen. Het onderzoek was begonnen.

Op dit moment bevindt Suzy zich nog altijd in het laboratorium, in haar kooi of vastgebonden in een stoel. De testen zullen nog jaren doorgaan. Suzy heeft hier niet om gevraagd.

De ADC maakt veronderstellingen over de gemoedstoestand van resusapen die ze niet waar kan maken. Eerdere pogingen om de neurowetenschap in discrediet te brengen door gruwelverhalen over de pijnbeleving van proefdieren zijn jammerlijk mislukt, daar er van chronische pijn en stress bij de apen geen sprake is.

Nu wordt dan maar het zogeheten '**waterprotocol**' uit zijn verband gerukt, en tegelijkertijd ingepast in een treurig antropomorfisch beeld van een filosoferend en zielig aapje. Een bekende truc, die ogenschijnlijk de goedgebedoelde emoties toont van een (neutrale?) toeschouwer, maar niets is minder waar! Het betreft hier een uiterst kwalijke vorm van smaad, die ten doel heeft wetenschappers te demoniseren en hun werk te criminaliseren en te ontmenselijken.

Verder:

- Apen in universitaire onderzoekslaboratoria worden meestal uit het Nederlands Primatencentrum in Rijswijk betrokken, een gerenommeerd Rijksinstituut.

- Neuro-onderzoekers betrekken gemiddeld één à twee apen per jaar. Nog nooit zijn er bestellingen van 15 apen tegelijk gedaan. Een aperte leugen.

- Dat er met zo'n gering aantal dieren kan worden gewerkt is juist één van de grote successen van de huidige biomedische wetenschap, die alles in het werk stelt om het aantal proefdieren zoveel mogelijk te reduceren, en het dierenwelzijn zo goed mogelijk te garanderen. Deze dieren staan dan ook onder continue veterinaire controle om hun gezondheid te bewaken. Een **Inconvenient Truth** voor de ADC en andere dieractivisten organisaties.

- Er wordt gesuggereerd dat de aap maandenlang vastgebonden zou zitten in een stoel. Dat is onjuist. De aap op de foto is een dier in experiment, en is absoluut niet onder stress of in pijn (ooit met heel kleine kinderen een lange autorit gemaakt?).

Het dier zit gedurende 3 à 4 dagen per week, zo'n 4 uur per dag in zo'n primatenstoel, waaraan het volledig gewend is. In die situatie voert het complexe, cognitieve taken uit, wat niet mogelijk is als het niet zeer aandachtig en volledig stressvrij is. Neurowetenschappers verkrijgen hierdoor belangrijke kennis over de complexe werking van hersenfuncties op een detailniveau dat helaas op geen andere wijze te verkrijgen is.

Deze studies leiden tot beter inzicht in, en de uiteindelijke behandeling van, cognitieve aandoeningen (schizofrenie, Alzheimer, autisme), en neurologische en neurodegeneratieve ziekten (Parkinson, Multiple Sclerose, ALS, hersenbloedingen, doofheid, blindheid, verlamming) bij de mens.

- Het **waterprotocol**: Er wordt hier gesuggereerd dat de apen chronisch dorst zouden hebben. Niets is minder waar. Aan het begin van de dag heeft het dier dorst, omdat het water de vorige avond is weggehaald. Tijdens de proef kan het dier door het uitvoeren van de taak zoveel water verdienen als het wil. Na de proef is het dan ook meestal weer verzadigd. De dorst is dus steeds van korte duur, en is absoluut niet schadelijk, wat blijkt uit de volstrekt normale nierfunctie en uit andere relevante fysiologische parameters die regelmatig worden gemeten (in de natuur is het vaak veel erger gesteld met de watervoorziening!)

- De **Media-aandacht**: Inderdaad zijn er verschillende artikelen in de landelijke dagbladen verschenen, mede dank zij de acties van de ADC. Helaas laat de ADC de inhoud van deze artikelen hier onbesproken, omdat daarin een veel genuanceerder beeld naar voren komt dan deze veganistenclub** zou willen suggereren. Zoals bijv. de kop in de *Volkskrant* van 15 februari 2011:

"Apen Nodig Voor Onderzoek"

Deze conclusie is ook getrokken door de Europese Commissie, na een langdurige inhoudelijke discussie met vertegenwoordigers uit alle geledingen van de Europese bevolking (inclusief antivivisectionisten). **Dit type onderzoek is dan ook wettelijk verankerd.**

**p.s. Over de prioriteiten van Veganisten wordt de lezer verwezen naar de *Volkskrant Website* van 13 september 2011: "*Veganisten schuldig aan dood ondervoede baby*". Heette de baby soms Suzy?